

maar dan in de *live art*, kom je ook tot een bijzonder surrealistisch resultaat, tot een sjoonheid die alleen met behulp van de technologie van machines kan worden gegenereerd. Tussen het menselijk object en de machine op s'ne ontstaat een enorme spanning, die voor een stuk ook bedreigend aanvoelt. Dat zie je bijvoorbeeld ook bij een machine die iemand in leven houdt in een ziekenhuis: dat ziet er erg eng uit, maar ook heel mooi.

Voor mij is de technologie geen doel *an sich*. Wat mij interessert is mijn personage en hoe dat zich ontwikkelt in het verlengde van die technologie of apparatuur. Dat is een theatrale dramatisering van de kinderziekten van de cyborg. Het enige wat theater nog onderscheidt van andere kunstvormen is het feit dat het bij uitstek een *live art* is: het gaat om een levende persoon op s'ne, iemand die iets anders doet dan in het gewone leven. Ik merk dat, hoe meer je die afstand reduceert en de acteur onderwerpt aan de wil van de machine, de spanning in het kijken stijgt. Hoe meer je focust op de relatie tussen de technologie en li'zaam, hoe duidelijker het wordt dat het li'zaam in de snelheid van de technologische ontwikkeling steeds meer tot stilstand komt.

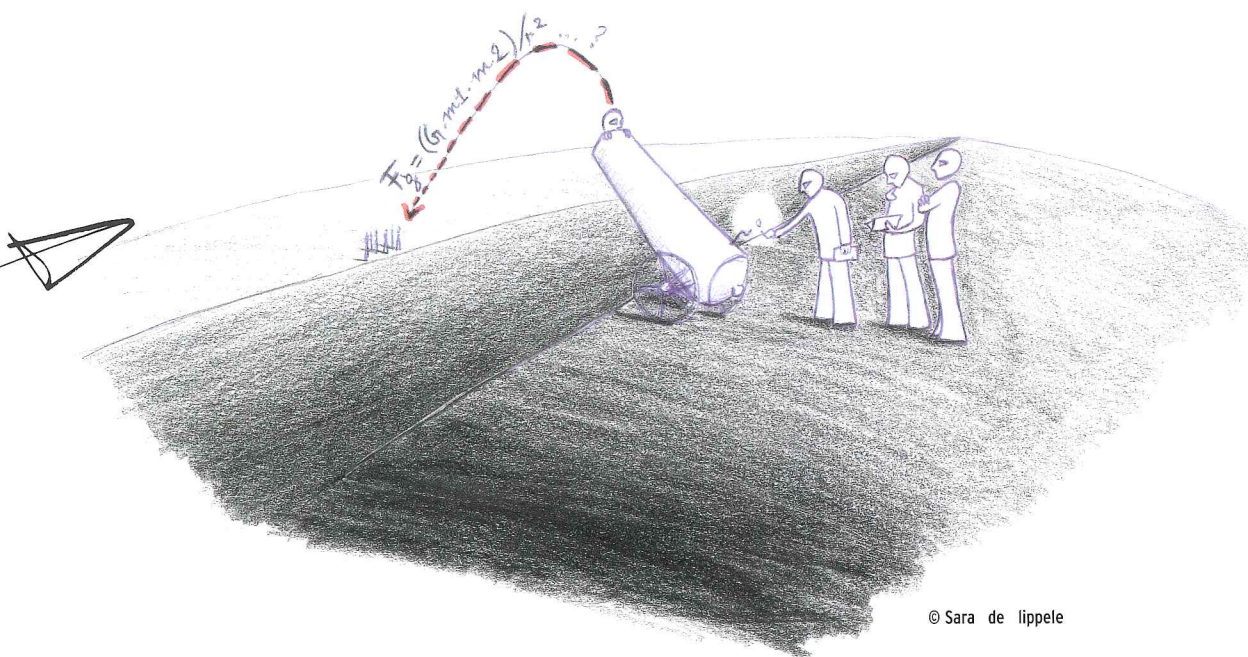
Kunst & Wetenschap

Ik denk dat de kunst opeloos a'ter de wetenschap aan inkt. De wetenschap bepaalt de terminologie waarmee de kunst moet werken. Dat hangt ook samen met het feit dat de godsdienst vroeger erg belangrijk was, als partner van de kunsten. Nu is dat terrein overgenomen door de wetenschap. Het mysterie en de Godsvraag is vervangen door kloning, bio-ethiek en ruimtereizen. De wetenschappen zijn de kunst in verbeelding ver voorbij gegaan. De kunst kon nog de religieuze wereldbeschouwing in vraag stellen, maar de wetenschappen begrijpen en te vlug af zijn is een heel ander spel. Op dit moment is er een Duitse kunstenaar die vlees heeft gemaakt, uit zelfgenererende cellen. Maar dat is in de jaren '40 al in de wetenschap gebeurd, dat is allang geen mirakel meer.

ni illisme als vrijheidsstrijd, en van het terrorisme. Daarnaast was ze ook erg geïnteresseerd in literatuur, ze correspondeerde daar lang met Dostoevski en heeft zelf ook een roman geschreven, en theaterstukken en gedichten. Voor de repetitieve periode heb ik met de acteurs een aantal salons georganiseerd die het gingen over natuurkunde. Sophie K. heeft onder meer gewerkt rond de tol, die een belangrijke rol speelt in het stuk: de vraag om de beweging van een tol te beschrijven is een gekend vraagstuk in de fysica. We hadden hier ook Kovalevskaja-kenners uitgenodigd, en de acteurs begrepen dan misschien niet alle fijne punten van de theorievorming, maar er werd veel nagedacht en geïmproviseerd om tot de uiteindelijke tekst en voorstelling te komen.

Theatraal experiment

Historisch zie je mooie voorbeelden van manieren waarop de wetenschap de spektakelwaarde van haar experimenten heeft uitgebuit. Louis Pasteur, bijvoorbeeld, wou de mensen overtuigen van het -waanzinnige idee van inenting: je laat je ziek maken in beperkte mate, zodat je de volgende keer immuun kunt worden, en dat in een tijd dat mensen nog niet in microbiologie geloofden. Pasteur zocht ergens in Frankrijk vijftig schapen, waarvan hij er 25 besmette en 25 niet. De schapen in kwestie staan in twee kampen gescheiden in een wei. Pasteur komt met de trein aan uit Parijs, met zijn spuit. Dat is een event voor het hele dorp. Iedereen gaat in stoet, met de burgemeester op kop, naar die wei, de schapen worden ingeënt tegen de ziekte, en zes maanden later hetzelfde ritueel, maar nu worden alle schapen besmet met de ziekte om te zien welke er gaan overleven. Het werd een heel media-event, dus ook een extreem risico, want de sluitendheid van die theorie was op dat moment nog helemaal niet bewezen. Dat soort experimenten zijn bijna kunstwerken die het publiek confronteren en op een radicale manier van gedachte doen veranderen.



© Sara de lippele

LEXICON

THEATRE OF SCIENCES Het Theatre of Sciences van wetenschappers Richard Wiseman en Simon Singh reëert voor de eerste maal een bliksemschicht op het podium. De show is verzekerd voor 12 miljoen pond. Als hoogtepunt van de show, neemt één van de performers plaats in een kist, waarop de bliksem in volle kracht toeslaat. Het is een hedendaagse toepassing van de kist van Faraday.

